

meget af det idioti, vi har set kommuner sende kontanthjælpsmodtagere ud i, meningsløs tvangsaktivering, i mange tilfælde nedværdigende tvangsaktivering, vil allerede af den her grund forsvinde.

Men det kan blive bedre end det, for jeg er sikker på, at den kontanthjælpsmodtager, der får et tilbud, der er for dårligt, i langt højere grad vil klage, protestere. Jeg er sikker på, at den begyndende organisering, der er af kontanthjælpsmodtagere, hvor de siger, at de slås for bedre rettigheder, eller de fagforeninger – de er for få – men de enkelte fagforeninger, der stadig væk påtager sig opgaven også at tage ansvar for kontanthjælpsmodtagere, arbejdsløse, der ikke er medlemmer, vil være et redskab, som, hvis man bruger det ordentligt, kan føre til, at vi behandler kontanthjælpsmodtagere bedre i fremtiden.

Jeg vil også gerne henvise til forbedringer af servicejobordningen, den ordning, der giver en støtte til ansættelse af ældre ledige i stillinger, vel at mærke stillinger med et helt normalt arbejdsindhold og med helt normale løn- og arbejdsvilkår. I modsætning til meget af det andet uanstændige, vi ser, er det her helt rigtige stillinger. Det vil sige, at det menneske, der kommer i sådan en stilling, får et løft fra at have været på dagpenge til at tjene en almindelig løn og samtidig jo også får den tilfredsstillelse at have et meningsfuldt arbejde.

Efter vores opfattelse bør det, der nu er aftalt om forbedringer af den ordning, være sådan, at man udeomkring i kommunen, i amtet, i fagforeningen, i arbejdsformidlingen, i a-kassen, alle steder siger, at her hos os skal alle over 48 år, der har været ledige i mere end 18 måneder, i arbejde. Her hos os accepterer vi ingen ældre ledige, der ikke kan få tilbudt et arbejde.

Jeg mener også, det er et afgørende ryk, men det kræver jo ikke bare en vedtagelse herinde, for så sker der måske ingenting, men det kræver, at folk udenfor tager fat i det redskab. Gør de det, så tror jeg også, vi kan sige, at så er det slut med at have ældre langtidsledige, der ikke kan få et job.

Tilsvarende er nogle af de vigtigste forslag inden for miljø og økologi de ordninger, der er til for at hjælpe ildsjælene, dem, der bryder nye veje inden for vedvarende energi, dem, der vil producere bedre fødevarer. Det er dem, vi har været specielt opmærksom på at give nogle redskaber, give nogle små poser penge, som kan gøre, at de komme videre frem.

På samme måde med arbejdsmiljøet. Det, vi har aftalt om arbejdsmiljøet, er jo ikke bare, at bedriftssundhedstjenesten udvides til hele arbejdsmarkedet. Det er jo ikke bare, at vi får et stærkere arbejdstilsyn, et mere energisk arbejdstilsyn. Nej, det er jo også det, at ansatte på arbejdspladser med et dårligt arbejdsmiljø har fået nogle nye redskaber til at rejse problemet og kræve at få det ændret, igen den dynamik, at vi giver en hjælpende hånd til dem, der går ude på arbejdspladserne og klager over det psykiske arbejdsmiljø og ikke ved, hvad de skal gøre; de, der bliver nedslidt som buschauffører, får lige pludseligt et nyt redskab i hånden til også at få et for dem bedre arbejdsmiljø.

Det er gode aftaler, der også er lavet på uddannelsesområdet, om lærlinge, ungarbejdere, videregående uddannelser. Vi er meget tilfredse med det.

På sundhedsområdet er der sket det interessante, at hvor alle aftaler om sundhed altid har koncentreret sig om, hvordan man helbreder folk, der er blevet syge, så er der i årets sundhedsaftale lagt meget større vægt på, hvordan vi forhindrer, at folk bliver syge. Det er ikke kun den forebyggende indsats, som er lagt ind i Sundhedsministeriets regi, og de omorganiseringer, der sker dér. Nej, det er også, når vi begynder at kigge på andre elementer af finansloven, som vi regner med kan spille sammen. Det er aftalen om at sikre sund mad til børnene i daginstitutioner, i skolerne, som er med til at grundlægge gode spisevaner. Det er forbedringer af arbejdsmiljøet, som jo i dag slider folk ned, gør folk syge. Det er den indsats, der også er aftalt for at bekæmpe de alt for mange kemikalier, der er i vores omgivelser.

Jeg vil også gerne fremhæve en Enhedsliste-mærksag. Nu har der været diskuteret de grønne afgifter nogle gange her i dag. Det er jo Enhedslisten, der gennem lang tid har arbejdet for, at vi får en omlægning af de grønne afgifter, en omlægning, der går ud på, at det ikke er det almindelige forbrug i en familie, der brandskattes, men at det kun er de tilfælde, hvor man har et overforbrug, hvor man sviner med vandet, sviner med strømmen, at man kommer til at betale den høje afgift. Vi vil altså på den måde også gøre den grønne afgift på det område mere social retfærdig.

Jeg kunne også nævne aftalerne på kulturpolitikens område. Det har andre også nævnt. Det skal jeg ikke gøre mere ved.